A°. 1841. N°. 16.

DONDERDAG, 25 FEBRUARIJ.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Militair Bureau.

PARAMARIBO, *den 23 Februarij 1841.*

Door Zijne Excellentie den Heer Schout bij Nacht, Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, is bij Gouvernements-Order van heden, No. 41, aan den Sergeant Majoor *titulair*, A. D. CHARLOUIS, dienende bij de Kompagnie *Koloniale Guides*, onder nadere approbatie van Hooger hand, toegekend, de rang van TWEEDE LUITENANT bij dat Wapen, om bij de Administratie der Troepen te blijven fungeren.

De Kapitein Adjudant,
F. C. COBLIJN.

ADVERTENTIEN.

De Administrateur van Financien, zal op aanstaande Vrijdag den 26sten dezer, des morgens ten *negen* ure, door den Vendumeester M. A. KEIJSER, voor *afbraak*, doen verkoopen:

Een LOODS, gedeeltelijk met *Tigchels* gedekt,

staande achter het Nieuwe Gebouw, naast het Geregtshof.

Paramaribo, den 23 Februarij 1841.

De Administrateur voornoemd,
CH. LEERS.

Bekendmaking.

De GODSDIENSTOEFENING bij de *Engelsche Episcopaalsche Kerk*, zal op ZONDAG den 28sten dezer, des morgens ten 9 uren, gehouden worden.

Paramaribo, den 24 Februarij 1841.

VENDU;

HEDEN MORGEN ten huize van Mejufvrouw de Wed. S. J. CONTENT, aan de *Keizerstraat*, van:

Diverse MEUBELEN, BOEKJES-STREEP, NETELDOEK, STREEPEN, EAU DE COLOGNE en diverse andere GOEDEREN. (7986)

(6632) De Vendumeester M. A. KEIJSER, zal *MORGEN* om *negen* uren, op Vendu verkoopen:

BAKKELJAUW en andere PROVISIEN, WANE- en KOFIE PLANKEN, van de Gronden *Hanover* en *Quapibo* en een partij STUKGOEDEREN, om verkooprekening te sluiten, en een HAND-WAGENTJE.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 20sten dezer, de Nd. Am. Brik Garnet, Kapt. H. Hodge, hebbende 21 dagen reis.

Idem, de Nd. Am. Brik Massasoit, Kapt. Ths. Trott, hebbende 26 dagen reis. — Beide van Boston.

Den 21sten, de Nd. Am. Schoener Clara Fisher, Kapt. J. G. Mrimford, van New-Beren, hebbende 39 dagen reis.

Den 22sten, de Nd. Am. Brik Sarah Ann, Kapt. W. E. Herrick, van Wilmington, hebbende 22 dagen reis.

Idem, de Engelsche Schoener Robert Haynes, Kapt. J. Blackgrove, van Demerary, hebbende 8 dagen reis; Passagier: de Heer S. M. Bromet.

UITGEKLAARD.

Den 23sten, het Schip West-Indien, Kapt. J. J. Boon, naar Amsterdam; lading: 455 vaten Suiker, 48 balen schoone- en 21 dito vuile Katoen, 1835 pond oud Lood, 72 pond oud Tin en 1450 pond oud Koper. — Passagiers: de Heer Peter Boije Junge, Echtgenoot en vijf Kinderen en den Minderj. Jacobus Fransiscus Jacobs.

(IN HET NEDER-DISTRICT NICKERIE.)

Den 22sten Januarij, het Schip Henriette, Kapt. J. C. Willems, naar Amsterdam; lading: 294 vaten Suiker, 10 balen heele- en 7 dito gebroken Koffij en 10 vaten Rum.

Den 4den Februarij, het Schip Margaretha, Kapt. H. H. Koster, naar Rotterdam; lading: 198 vaten Suiker en 17 balen schoone Katoen.

Mengelingen.

Man en Vrouw in derzelver onderscheiden Werkkring.

Meermalen heb ik mij zelven afgevraagd, waarom men niet veel meer weltevredene vrouwen dan mannen ziet. Zij schijnen toch veel meer reden tot weltevredenheid te hebben dan wij. In welk eenen bepaalden kring leven zij; welk een ligt overzienbaar geheel; welk een werkzaamheid in de tastbare nabijheid; welk een doelmatig werken, ordenen, regeren; welk een verheugend gezigt van het nut harer bezigheden, en hoe snel volgt het loon op het nut door haar aangebragt. Hoe kiemt alles onder hare handen; hoe wordt haar alles, als in den slaap, toegevoegd; welke vrolijke vooruitzigten en verwachtingen bij al wat zij voornemen en doen, daar zij meestal alles wat haar te doen staat, alleen kunnen verrigten en geene andere hulp dan den zegen des hemels behoeven.

Hoe geheel tegenovergesteld schijnt, daarentegen het resultaat onzer beschouwing voor den man te zijn, wanneer wij zijne verrigtingen met die der vrouwen in vergelijking willen brengen. Hoe wijd uitgestrekt en onoverzienbaar is zijn werkkring zonder dat hij van zulk eene uitgebreide werkzaamheid de gewenschte vruchten kan inoogsten, omdat zij zich te ver van hem uitstrekken en dikwijls, hoeveel nut hij door zijne onvermoeide pogingen ook bedoelt te stichten, dezelve door de boosheid, weêrspannigheid en eenvouligheid der menschen, door vooroordeel en partijgeest, onheil en rampen bewerken, even gelijk een weggeworpen steen, waarvan men niet met zekerheid zeggen kan, waar hij zal nedervallen. Hoe onwaardig is niet somtijds het juk dier dienstbaarheid waaronder hij zijnen hals krommen moet, hoe eentoonig en vervelend is niet dikwijls het werk zelve, dat vaak even zoo goed door een kunstig werktuig als door hem kon zijn verrigt geworden; hoe geheel onzeker zijn de gevolgen van zijnen arbeid, daar hij veelal onder loop en vrees wagen moet, wat het lot beschikken zal; hoe zelden komt hem het goede, dat hij heeft helpen bevorderen, onder de oogen, en hoe ver is niet menigwerf zijn loon van hem verwijderd.

En bij dat alles evenwel — wie zou zijnen stand als man voor dien der vrouw willen ruilen? Alle deze onaangenaamheden toch worden den man daardoor verzoet, dat hij met ver ziende blikken, natuur, leven en staat in het groot overziet; de gezigtskring der vrouw, daarentegen, is binnen hare enge woning beperkt en gaat ook slechts over kleine bijzonderheden; zij is er met hare onderhoorigen dikwijls slechter aan dan de man met de zijne; de man maakt ook bij geringe vlijt en verdienste, aanspraken, en geldt in huis en in gezelschappen voor een man! Hij maakt het zich gemakkelijk soms ten koste der vrouw, die daarenboven door de natuur reeds tot duizende ongemakken en ontbeeringen veroordeeld is en die dikwijls weinig dank en liefde daarvoor inoogst. Niet zelden moet zij ontberen wat zij verdiend heeft, terwijl aan de andere zijde de man niet schaars geniet, waar hij niets heeft verdient.

Aan de beide zijden alzoo vinden wij licht en schaduw, en ook hier wordt het bewaarheid, dat er niets bestaat, dat niet zijne goede zoowel als zijne donkere zijde heeft. Hier vinden wij dit geheel en al in tegenstelling tot elkander. Wat in zijnen werkkring den man als man verheft en veredelt, zou in den haren de vrouw als vrouw verlagen en ontsieren; en zoo ook omgekeerd. Maar voorzeker wordt nergens een schooner geheel geboren, dan door de zamensmelting van twee uitersten, die geheel uiteenloopen, maar bij aanraking de volmaakste harmonie opleveren. En zoo is het ook; beide, zoowel de man als de vrouw, zullen in den werkkring, waarin zij geplaatst zijn, hoogst gelukkig zijn en nimmer opdroogende bronnen van tevredenheid en vergenoegen vinden, waar eenstemmige gezindheid beiden bezielt en zoowel de vreugden des eenen door de andere genoten, als de wederkeerige lasten gezamenlijk gedragen worden. Dan eerst gevoelt — niet de *man* of *vrouw* maar — de *mensch*, op welk een verheven standpunt hij is geplaatst welk eenen rijken werkkring voor hem geopend is en blijmoedig arbeidt hij aan de taak, door de natuur zelve, in zijne onderscheidene en van elkander afwijkende betrekkingen, hem opgelegd.

o

De Kunst, om zich in zijnen Post of Ambt, onwrikbaar staande te houden.

Is men begeerig, in een kortbegrip, den thans heerschenden geest des tijds in Frankrijk te leeren kennen, zoo leze men de navolgende 26 artikelen, in een Parijsch Journal voorkomende, als de kunst, om zich in zijnen post of ambt, onwankelbaar staande te houden.

1. Men moet eene mooije vrouw hebben, en niets van de geschenken zeggen, welke zij ontvangt.

2. Zijne kinderen niet naar eene schoo' van wederkeerig onderwijs (volgens Pestalozzi) zenden.

3. Nimmer de vertooning van Molière's Tartuffe bijwonen.

4. Niet op eenige inschrijving ten behoeve der Grieken inteekenen.

5. Noch den Constitutionnel, noch den Courrier Français nahouden.

6. Eenen hoed *trois pour cents* dragen (*).

7. Steeds van het gevoelen der Ministers zijn.

8. Zich kunnen plooijen, zoo als men het hebben wil.

9. Geen vesper en avondgebeden in de kerk verzuimen.

10. Zijnen kinderen geestelijke liederen van buiten laten leeren.

11. De predikatien van den Heer S... bijwonen.

12. Noch Voltaire's, noch Rousseaus's werken in zijne boekerij plaatsen.

13. De portretten der heilige Ministers in zijne spreekkamer hangen.

14. Nooit het koffijhuis van Lemblin bezoeken.

15. Gelegenheidsverzen in de dagbladen laten drukken.

16. Geene gezangen van Beranger kennen.

17. Die van den ridder de Jacquelin van buiten leeren.

18. Zijne Chefs dikwijls ten middagmaal noodigen.

19. De eerste op zijn bureau zijn.

20. Alle bijeenkomsten mijden.

21. Geenerlei deel aan eenig liberaal gezelschap nemen.

22. Zijnen hoed afnemen voor den Commissaris zijner wijk.

23. Niets koopen op een' zon- of feestdag.

24. Niet op een ongewoon uur des avonds te huis te komen.

25. Nimmer contrebande koopen.

26. Zijnen hond, bij zomerhitte, muilbanden.

De Triomferende Onderwijzer.

Een zeer knap Onderwijzer, die echter in de school van de stad Stargard een der minste leerstoelen vervulde, was, van wege zijne luimige invallen, in alle gezelschappen wél gezien, doch juist daarom zocht een even kortswijlig Raadsheer reeds lang gelegenheid, zich met hem te meten. Hij beval alzoo, bij een school examen, eenen knaap uit des Onderwijzers klasse, het woord *asinus* te declineren; en, toen de scholier aan den *vocativus* kwam, riep hij: *Jongen, zie den Meester aan!* Deze gehoorzaamde, zag den Onderwijzer in het aangezigt, en declineerde: *Vocativus asine! o, Gij ezel.* — Men lachte, doch de meester hield zich stil, tot dat het lagchen ophield, en de scholier gereed stond, den *vocativus pruralis* te declineren. Nu riep hij insgelijks met gebiedende stem: *Jongen, zie de Heeren aan!* — De knaap gehoorzaamde op nieuw, keek de Heeren Examinatoren stijf aan, en declineerde: *Vocativus, asini, o, Gij ezels.*

Adversaria.

Op een door den Hertog van Devonshire gegeven bal, had eene der genoodigde dames, Lady K...r uit eenen ring eenen diamant van zeer groote waarde verloren. Zij zond de beschrijving van den steen met het omvatsel aan des Hertogs kamerdienaar en deed hem verzoeken, ingeval de steen mogt gevonden worden, haar denzelven te willen doen terug geworden. Eenige dagen daarop werd haar de ring met den verloren steen door eenen bedienden des Hertogs toegezonden. Daar Lady K...r, juist dien dag voorbij eenen juwelierswinkel kwam, zoo was zij begeerig om de waarde van den bijna verloren steen te vernemen. »Ik kan u dit des te juister opgeven Mevrouw," zeide de juwelier: »vermits deze dezelfde steen is, welken ik gisteren verkocht heb aan eenen Heer die mij het omvatsel bragt." De Hertog van Devonshire had namelijk den diamant gekocht, naardien hij niet wilde, dat men had kunnen zeggen, dat er iets van waarde in zijn huis was verloren geworden, zonder te regt te komen.

Een Boer had twist met een zijner buren gekregen; hij raadpleegt daarover een' Advocaat in de stad; de Advocaat beslist, en vraagt 30 sous. De vrouw van den regtsgeleerde ontvangt een twee franken stuk in betaling. Zij moest dus 50 centimes terug geven; zij zoekt overal, maar kan dit geldsbedrag niet vinden; wat nu gedaan? Voeg nog maar een paar woorden bij uwe consultatie, roept de snuggere vrouw, dan heb ik niet met al terug te betalen. Zoo gezegd, zoo gedaan. — Hoe geestig Molière ook geweest zij, deze trek is hem ontsnapt."

Een geleerde Dervis heeft dezer dagen een geschrift uitgegeven, waarin hij onwederlegbaar betoogt, dat de onderdanen van Zijne Hoogheid, den Dey, eigenlijk niets anders dan geboren lastdieren, en volgens derzelver natuur bestemd waren, op vier voeten te gaan, lasten te dragen, en der zweep des drijvers onderdanig te zijn. Dat zij tegenwoordig op twee beenen loopen, en tegen slagen en overlast morren is enkel eene kwade gewoonte, wijl Z. H. in eene regte lijn van den Profeet afstammende, van zijnen doorluchtigen stamvader is uitverkoren, zich van deze diermenschen te laten dragen, naar willekeur van hun lijf te beschikken, en het regt heeft hen deze ontaarding te ontwennen, en tot hunne oorspronkelijke bestemming en viervoetige dierlijkheid terug te brengen.

Naar men verneemt, zal hij dit doorwrochte werk aan Z. H. opdragen, en mag zich vleijen, met de decoratie van de gouden eereketen versierd te worden.

Te Napels wordt tegenwoordig een ballet ten tooneele gevoerd, waarin een wolkenwagen voorkomt, in welken de genius der liefde naar beneden daalt, en twee gelieven uit het water redt. Door eenig misverstand of verstrooijing van den machinist, kwam echter onlangs op zekeren avond de wolkenwagen, in plaats van op het einde van het derde bedrijf, reeds in het tweede naar beneden. Maar, o wonder! in plaats van den genius der liefde; zaten in denzelven eene jonge, aardige danseres, en een netjes in het zwart gekleed heertje, met gele glacé handschoenen. De beide minnenden hadden zeker iets te spreken gehad, en zich ten dien einde op den zolder boven het tooneel begeven, en in den gemakkelijken wolkenwagen plaats genomen, ten gevolge waarvan zij alsnu werkelijk uit de wolken kwamen vallen.

Zegt mij, met wien gij omgaat, en ik zeg u, wie gij zijt; — zoo luid een Fransch spreekwoord. Zeg mij, hoe gij bemind wordt, en ik zeg u, wat gij waard zijt. Dit tot inleiding voor de volgende historische episode.

Ten gevolge van de vete tusschen Hendrik, graaf van Solms; en Otto IV, bisschop van Munster, (XV eeuw) werd eerstgenoemde door zijn' vijand in de vesting Ottenstein belegerd en tot het uiterste gebragt. Lang had zich de graaf manmoedig geweerd, en, zwichtte hij, het was alleen voor den honger. Maar, om zijne trouwe onderdanen niet verder met zich in het verderf te slepen, besloot hij zich voor hen op te offeren, en zich zelven op genade of ongenade aan den bisschop over te leveren.

Een ding echter hield hem nog van dien grootmoedigen stap terug: de geachte aan zijne eenige, veelgeliefde dochter. Hij duchtte het lot, dat haar verbeidde, om voor haar alle gevaar af te keeren, vaardigde hij een' bode af naar de bisschop.

»Graaf Hendrik," zoo luidde het voorstel, door den heraut aan den bisschop gedaan, »zal zich aan uwe gramschap overgeven, maar hij verlangt dat gij aan de edele jonkvrouw, (zijne dochter,) zult toestaan, de vesting te verlaten en hare kostbaarheden mede te nemen."

Otto IV bedacht zich een poos, toen antwoordde hij: »Ga, en zegt den graaf, dat ik in zijn beding bewillig. Het zij der jongvrouw vergund uit de vesting te gaan: doch alleen, en met slechts zoovele kleinoodien als zij zelve kan dragen."

Het uur tot de overgave bestemd was daar. De poort der vesting opende zich. Des graven edele dochter verscheen. Maar, tot verbazing van den bisschop en zijn krijgsvolk, droeg zij, in stede van hare kleinoodien, den grijzen graaf op hare zwoegende schouders.

Dit blijk van kinderliefde en vrouwelijk vernuft trof het gemoed des bisschops dermate, dat hij zijnen wrok vergat en zich met den graaf van Solms verzoende.

Zeker hoveling van geenerlei beteekenis, wedervoer, bij eene gevaarlijke ziekte, de bijzondere eer, dat de Koning (Lodewijk XV) dagelijks naar hem liet vernemen. Herstellende, maar zich nog naauwelijks kunnende op de been houden, begaf zich naar het *lever*, om den Vorst zijne onbegrensde erkentenis te betuigen voor dit ongemeene blijk van hooge goedgunstigheid. »Ja," zeide de Koning, »het is zoo, ik heb naar u laten vragen, want uwe ziekte was van een' zeldzamen aard, en ik had het plan om u te doen openen."

Na den veldslag bij Hoehstädt zag de hertog Marlborough, onder de gekwetste gevangen, een' soldaat, welke hij, gedurende den slag, als een' der dappersten, had opgemerkt. »Indien uw Meester, zeide hij tot hem, »vele soldaten hadde, zoo als gij zijt, dan ware hij onverwinnelijk." — »Helaas!" hernam de dappere man, het ontbreekt hem niet aan soldaten, zoo als ik; maar wel aan generaals, zoo als gij!"

Toen de hertog Regent van Frankrijk zijnen begunstigden Nocé ook reeds aan de luimen van den kardinaal Dubois opgeofferd had, kwam een vriend van den gevallen hoveling tot dezen, en wilde hem troosten: »Uwe verwijdering duurt zeker niet lang." »Wat weet gij toch daarvan?" hernam Nocé. »Ik weet het van den Regent zelven." Och! wat weet die daarvan?" was het antwoord.

(*) Eene soort van kleinen manshoed, met een' hoogen, eenigzins puntigen bol en zeer kleinen rand, wiens ongevallige en ondoelmatige vorm inderdaad overeenkomstig is met dit onderwerp.

Schepen in Lading.

Naar Amsterdam.

Het Nederlandsch Kofschip Amsterdam, Kapt. L. Wildschut. — Adres bij Gebroeders Reijus.

Het gekoperd driemast Barkschip Clasina Adriana, Kapt. S. Nielsen. — Adres bij L. D. J. van Bommel.

Het Nederlandsch Kofschip de Jonge Hylke Troup, Kapt. T. S. Oldendorp. — Adres bij Leijsner en Scheffer.

Het gekoperd tweedeks driemast Galjootschip Concordia, Kapt. J. H. Witt. — Adres bij Leijsner en Scheffer.

Het nieuw gebouwd gezinkt schooner Kofschip Koning Willem, Kapt. L. H. Singer. — Adres bij Van West & de Hart.

Het gekoperd tweedeks Barkschip Dina Maria, Kapt. H. C. Wriborg. — Adres bij C. J. Leijsner.

Gedrukt bij de Erven J. Brink.